?Šta je to sihir

Sihir (magija) je spomenut u časnom Kur'anu kao realna činjenica, pa ćemo o toj pojavi govoriti upravo u svjetlu kur'a nskog teksta. Čim je Kur'an fenomen sihira ubrojao u tajne, nevidljive, snage univerzuma, o kojima čovjek na osnovu svoga iskustva ne može ništa reći i saznati, ne preostaje nam ništa drugo do prihvatanje onoga što nam Stvoritelj kazuje o navedenoj temi. Riječ sihir, u svom jezičkom značenju, ukazuje na zadnje trenutke noći i prve zrake zore (praskozorje). Ovaj period sa svojom tminom nosi obilježja noći, ali u isto vrijeme sa svojim zrakama ukazuje na bjelinu dana. Međutim, ne možemo sa sigurnošću tvrditi za ovaj period da ima sva obilježja dana, a niti da ima sve karakteristike noći. Dakle, riječ je o fenomenu koji nosi obilježja i dana i noći, tako da ga ne možemo svrstati ni u jednu od ove dvije odrednice. U suštini, sihir objedinjuje dvije dimenzije događaja: da se čovjeku nešto čini stvarnim, a ustvari je riječ o opsjeni i varci, i da vanjska pojava događaja ne odražava njegovu suštinu. Dakle, pod utjecajem sihira čovjeku se čini da se neka pojava događa, a to ustvari predstavlja samo varku i pričinjavanje. Oko čovjeka jeste to koje biva opčinjeno, pa mu se pričinjavaju stvari koje se uopće ne događaju i nemaju svoju realnu, zbiljsku egzistenciju. U tom kontekstu, Uzvišeni nam kazuje sljedeće:” I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše.” (El- E'raf, 116) Prema tome, magija je opsjena kojom bivaju zavarani oko i pogled, a u suštini materija ili predmet ostaju nepromijenjeni. Ako bismo analizirali fenomen sihira u njegovim osnovnim pravilima, došli bismo do zaključka da postoji jedna vrsta, uvjetno kazano, jednostavnog sihira, koji ljudi u okviru svojih mogućnosti mogu realizirati, i druga vrsta, u kojem se za njegovu realizaciju koriste snage i podrška šejtana. Ova prva dimenzija sihira temelji se na određenim odlično uvježbanim radnjama kojima mađioničari uspijevaju baciti ljude u opsjenu. A kao primjer navest ćemo, recimo, veoma brzi pokret ruke koji oko nije u stanju registrirati. Zato se posmatraču čini da ono što se pred njim događa predstavlja izmjenu čitave slike i događaja. Tako čovjek biva prevaren kada vidi mađioničara koji čašu s vodom pokaže, a potom sakrije, ili ispruži praznu ruku u zrak, pa se odjednom u njoj nešto pojavi. Dakle, njemu uspijeva poći za rukom da neke vidljive pojave učini skrivenim, a druge skrivene vidljivim. Međutim, on to sve uspijeva zahvaljujući odličnim pokretima svojih ruku. Ali, u suštini, riječ je o

opsjeni i varki, pred kojima nasjeda oko, a ono može biti prevareno različitim pokretima i radnjama. Čovjeku se tako npr. od pijeska čini da je to voda (fatamorgana), a npr. neki predmeti mogu mu se učiniti kao leteći tanjiri. Ako bismo željeli predočiti najjednostavniji primjer u prilog navedenome, možemo navesti električni ventilator, koji nam u fazi rada ne daje priliku da utvrdimo njegov stvarni izgled i oblik. Naime, dok radi, čini nam se da je to sve jedan, jedinstveni, sastavljeni dio. Međutim, kada zaustavimo njegov rad, imamo priliku vidjeti njegov stvarni izgled, i upoznati se sa svim njegovim dijelovima. Dolazimo, dakle, do zaključka da ventilator nema onaj raniji oblik, već uočavamo i praznine koje postoje između njegovih žica i .tome slično. Prema tome, dok je ventilator bio uključen, naše su oči imale drugačiju sliku